

Pioniers over de hele wereld

Amerikaans-Samoa

‘God zei ja’

Leva ‘aia Levao had ernstige gezondheidsproblemen. In 2015 kreeg ze zweren op haar ogen. De zweren genazen toen de zendelingen haar een priesterschapszegen gaven. Ze lazen samen met haar in het Boek van Mormon.

Sommige mensen in de kleine gemeenschap op het eiland waren niet blij dat Levao zich met een nieuwe godsdienst bezighield. Ze bespotten en kleineerden haar. Toch bleef ze standvastig en liet ze zich al snel dopen. Haar man, Tui, en haar drie kinderen volgden al snel haar voorbeeld en Levao werd later ZHV-presidente in haar gemeente. Zij had door haar toewijding ook een grote invloed op anderen, die haar het hart van de kerk in Olosega noemden.

Zuid-Korea

‘Ik zal het nooit meer echt koud hebben’

Choi Dong Sull was een presbyteriaanse predikant die het als zijn taak zag om de leden van zijn gemeente tegen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te beschermen. Hij begon echter met de zendelingen af te spreken en kreeg antwoord op zijn leerstellige vragen. Hij wist dat hij door zijn nieuwe overtuiging zijn carrière en relatie met zijn vader op het spel zette. Zijn vader was destijds voorzitter van de presbyteriaanse kerk in Korea.

Dong Sull besloot zich in de rivier de Han te laten dopen. ‘Ik wilde me laten dopen op een manier die zo veel mogelijk op de doop van Jezus Christus leek’, zei hij. Op de mistige ochtend van 5 september 1981 was het water van de Han erg koud, maar toen hij boven water kwam, voelde Dong Sull zich warm vanbinnen. ‘Nu ben ik lid van Gods ware kerk’, zei hij. ‘Ik zal het nooit meer echt koud hebben.’ Twee weken later lieten zijn vrouw en twee zoons zich ook dopen – dit keer in een warm kerkgebouw. Als leden van de kerk hadden ze het niet makkelijk, maar ze ontvingen wel nieuwe zegeningen. ‘Ik kan niet uitleggen hoezeer we na onze doop [...] zijn vervolgd en hebben geleden’, zei Dong Sull. ‘We zijn veel kwijtgeraakt [door lid van de kerk te worden], maar we hebben meer ontvangen dan we ooit voor mogelijk hadden gehouden.’

Ivoorkust

‘Deuren van leven en geluk’

Lydie Zebo Bahie was het laatste kind dat nog thuis woonde toen haar beide ouders stierven. Dat verlies leidde tot een zware depressie. Dankzij haar neef, Faet Nadege, kwam ze in aanraking met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Toen ze voor het eerst naar de kerk ging, voelde Lydie de liefde van de zusters van de ZHV en de jongevrouwen. Hoewel ze tijdens haar depressie niet meer las, kon ze zich wel concentreren op haar studie van het Boek van Mormon. Ze liet zich op 18 november 1995 dopen.

Niet lang na haar doop kreeg ze de kans om dezelfde liefde te geven die zij had ontvangen door roeping in de ZHV en de jongevrouwen te vervullen. Ze werd ook geroepen als gemeentezendinge en nodigde anderen uit om dezelfde vriendschap en gemoedsrust te ontdekken die zij niet lang daarvoor zelf had gevonden. ‘Al die roeping hebben me gesterkt en geholpen om vooruitgang te maken, zowel geestelijk als mentaal’, zei Lydie.

Lydie werd een van de eerste zendelingzusters in het zendingsgebied Kinshasa (Democratische Republiek Congo).